

единици. При мултипликативната форма на анализа се използват индекси или отношения на отчетните спрямо базисните стойности на средното равнище и на количеството екстензивни единици. Чрез тях относителната промяна на стойностната величина се подразделя на отделни относителни ефекти (относителни прирасти и намаления) според индексите на двата фактора. Всяка форма има своите предимства. Най-важното на адитивната е, че всички резултати или ефекти от анализа са измерени със същите мерни единици на стойностната величина, поради което адитивната форма се възприема по-лесно. При мултипликативната, или индексна, форма всички относителни величини като ненаименовани числа изразяват само силата или интензивността на отделните промени. Всяко друго различие между двете форми е несъществено, защото те са еквивалентни и резултатите от едната форма лесно преминават в резултати, получени с другата форма.

Всички решения от анализа на стойностните величини с еднородни екстензивни единици са еднозначни и точни. Те са публикувани отдавна от автора, който ги е получил по индуктивен път с обобщаване на всичките четири възможни случая на промени на двата факторни показателя. Новото в статията е въвеждането само на едно достатъчно условие за тези еднозначни и точни решения. Според него всеки ефект от промяната на единия от двата факторни показателя се определя с по-малката стойност (базисна или отчетна) на другия факторен показател. Само при това условие се получават реални, а не условни и неточни резултати. Ако се използва неправилно по-голямата стойност на другия факторен показател, която включва и неговата промяна, се получават при разнопосочни промени на факторните показатели два реално несъществуващи съвместни ефекта с противоположни знаци. На практика те взаимно се неутрализират, но в действителност изопачават реалните ефекти по абсолютна стойност, защото се включват в тях. С достатъчното условие за еднозначни решения отпадат и проблемите на индексния факторен анализ при разнородните екстензивни единици.

От въведеното достатъчно условие за еднозначни решения произлиза и допълнителното условие, което е известно отдавна за съвместните резултати или ефекти. Според него съвместни ефекти се получават само при еднопосочни промени на двата факторни показателя (едновременни увеличения или намаления), докато при техните разнопосочни промени няма такива ефекти. По този начин при разнопосочните промени на двата факторни показателя промяната (прирастът или намалението) на стойностната величина се подразделя на два реални нетни ефекта с противоположни знаци. Единият от тях е прираст само от увеличението на някой от двата факторни показателя, а другият ефект е намаление на стойностната величина само от намалението на другия факторен показател. При еднопосочните промени на факторните показатели промяната на стойностната величина се подраз-